

METSÄHALLITUKSEN PÄÄTÖS
MH 1404/2022

Metsästystä koskevista aluekohtaisista kiintiöistä saamelaisten kotiseutualueella Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa sekä Lapin paliskunnan alueella Sodankylän kunnassa 1.6.2022- 31.7.2025.

Annettu Oulussa 12.4.2022

Päätös

Metsähallitus on vahvistanut seuraavat aluekohtaiset kiintiöt Metsähallituksen hallinnassa olevien valtion maa- ja vesialueen käyttämisestä metsästykseseen. Tämä päätös kumoaa aiemmin annetun päätöksen nro 1568/2019. Vahvistettuja kiintiöitä on noudatettava myönnettäessä lupia tai annettaessa muutoin metsästysoikeuksia.

Metsästystä koskevat pienriistan lupakiintiöt Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnissa sekä Lapin paliskunnan alueella Sodankylän kunnassa ajalla 1.6.2022 - 31.7.2025:

Sodankylä (Lapin paliskunta)

Ennen ja jälkeen kanalintukauden lupia voimassa yhtä aikaa enintään 130 kpl/vrk. Kanalintujen metsästyksen aikana kanalintujen metsästysoikeuden sisältäviä lupia voimassa yhtä aikaa enintään 70 kpl/vrk ja pienriistalupia ilman kanalintujen metsästysoikeutta enintään 60 kpl/vrk. Maksimissaan lupia voimassa keskimäärin 0,6 lupaa vuorokaudessa / 1000 ha.

Inari (Lupa-alueet 1606 Vätsäri, 1610 Hammastunturi, 1611 Kuttura ja 1612 Tsarmitunturi)

Kanalintujen metsästyksen aikana kanalintujen metsästysoikeuden sisältäviä lupia voimassa yhtä aikaa lupa-alueita kohden enintään 60 kpl/vrk. Maksimissaan lupia voimassa keskimäärin 0,5 lupaa vuorokaudessa / 1000 ha.

Enontekiö, Utsjoki ja Inari (Lupa-alueet 1605 Näätämo, 1606 Kaamanen, 1608 Muotkatunturi, 1609 Angeli)

Riekon metsästyksen aikana metsästyspaine enintään 1 metsästysvrk/km². Kuitenkin hyvän riekkokannan vallitessa metsästyspaine voi olla enintään 1,5 metsästysvrk/km² huomioiden, että yhden päivän keskimääräinen metsästäjä määrä ei saa 10 päivän jaksossa ylittää raja-arvoa 1 metsästäjä / 1500 ha. Alhaisen riekkokannan vallitessa metsästyspaine voi olla enintään 0,5 metsästysvrk/km².

Edellä määriteltyjen alueellisten kiintiöiden lisäksi voidaan kanalintujen metsästysaikana myydä metsästyslupia muulle pienriistalle enintään 20 % verran määritellystä aluekohtaisesta kanalintulupakiintiöstä.

Ennen ja jälkeen kanalin tukauden lupia voi olla voimassa yhtä aikaa enintään:

- 190 kpl/vrk Enontekiöllä
- 420 kpl/vrk Inarissa
- 230 kpl/vrk Utsjoella

Koko alueella:

Ennen vuotuista lupakiintiön mitoitus sekä ratkaisua metsästyslupalla metsästettävistä riistalajeista on kuultava alueen riistanhoitoyhdistyksiä ja Suomen riistakeskusta.

Hirven ja karhun metsästys

Hirvenmetsästyksen alueluvat metsästyslain 8 § alueella ratkaistaan paikallisten olosuhteiden, turvallisuusnäkökohtien ja riistanhoitoyhdistysten kanssa vuosittain käytävien neuvotteluiden perusteella. Mikäli samalla lupa-alueella metsästää useampi kuin yksi seurue, alueella on pääsääntöisesti oltava minimissään 80–160 hehtaaria/ampuja. Tarkoituksenmukaisten metsästysjärjestelyiden mahdollistamiseksi voidaan tarvittaessa käyttää alemmaa minimiarvoa. Useamman hirvialueluvan myöntämiseksi samalle alueelle tulee olla vähintään 1000 ha metsästysalaa/seurue. Asetettua kiintiötä suurempaa metsästäjä- ja seuruekohtaista hehtaarimäärää voidaan tarvittaessa käyttää esim. sellaisilla metsästysalueilla, joiden tieverkosto on harva. Kattavan tieverkoston metsästysalueilla metsästyspaine on tasaisempi ja pyyntiä voidaan keskittää alueen eri osiin välttämällä ruuhkaisuutta.

Jos enemmistöllä hakemuksen ampujista on kotipaikka sellaisessa (yhdessä) kunnassa, jossa heillä on metsästyslain 8 §:n mukainen oikeus metsästää valtion alueilla, pyritään aluelupahakemus ohjaamaan ensisijaisesti kyseisen kunnan alueelle, mikäli ko. kunnassa on riittävästi valtion maita suhteessa paikkakuntalaisten metsästäjien määrään.

Karhun metsästyksen enimmäiskiintiö 1 lupa/1500 ha.

Perustelut

Tätä kiintiöpäätöstä valmisteltaessa on neuvoteltu saamelaiskäräjien kanssa 17.2.2022. Saamelaiskäräjälain (974/1995) 9 §:n mukaisesti Metsähallituksella on neuvotteluvollisuus kaikista laajakantoisista ja merkittävistä toimenpiteistä, jotka voivat välittömästi ja erityisellä tavalla vaikuttaa mm. saamelaisten kulttuuriin tai heidän asemaansa alkuperäiskansana. Kiintiöpäätöksen luonnoksesta on lisäksi pyydetty 24.2.2022 lausunto kolttien kyläkokoukselta ja kolttaneuvostolta (Kolttalaki 253/1992, 56 §).

Kiintiöpäätöstä valmisteltaessa on lisäksi kuultu saamelaisten kotiseutualueen neuvottelukuntia; Enontekiön neuvottelukuntaa 21.2.2022, Utsjoen neuvottelukuntaa 23.2.2022 ja Inarin neuvottelukuntaa 24.2.2022 (laki Metsähallituksesta 39 §). Neuvottelukunnissa tarkastellaan lisäksi vuosittain metsästyksen toteutumista saamelaisten kotiseutualueella ja käydään läpi ne

keskeiset asiat, jotka neuvottelukuntaan kuuluvat sidosryhmätahot näkevät tarpeelliseksi ottaa huomioon metsästyksen alueellisessa vuosittaisessa viranomaisuunnittelussa.

Metsähallitus tarjoaa metsästysmahdollisuuksia valtion mailla. Mikäli lupia ei riitä kaikille, niitä tarjotaan ensisijaisesti niille kansalaisille, joilla ei ole muutoin kohtuullisia mahdollisuuksia metsästykseseen (metsästyslaki 45 § ja 46 §).

Metsästysmahdollisuuksia saamelaisten kotiseutualueella jaettaessa on lisäksi reunaehtona otettava huomioon metsästyslain 8 §:n mukainen kuntalaisten vapaa metsästysoikeus valtion mailla.

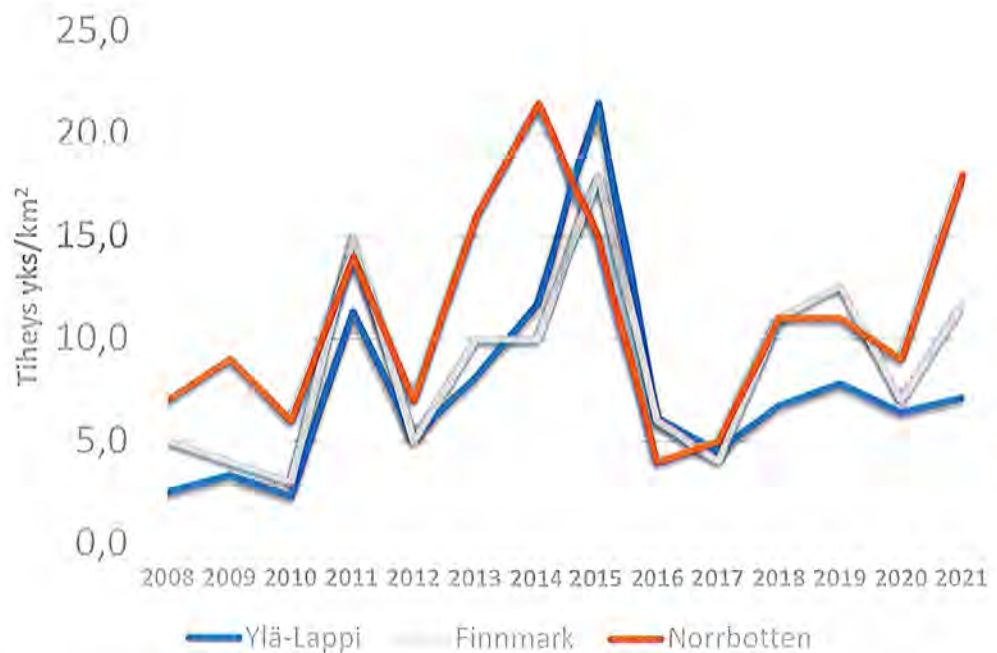
Metsästyksen erityisesti riekon ansapyynti on myös osa saamelaisten perinteistä kulttuuria. Tämän päätöksen tarkoituksena on kiintiöidä metsästyksen niin, että se on ekologisesti ja sosiaalisesti kestävä, ja että edellä mainitut erityisoikeudet tulevat turvatuksi. Saamelaiskulttuuriin liittyvä poronhoito huomioidaan lupametsästyksen suunnittelussa ja ohjeistuksessa alueellisina, määrällisinä tai lupaehtoihin kirjattuina rajoituksina.

Tämä kiintiöpäätös on voimassa kolme metsästyskautta ja se päättyy 31.7.2025. Kolme vuotta voidaan arvioida kestoltaan ajanjaksoksi, jolloin ei ehdi tapahtua sellaisia yhteiskunnallisesti merkittäviä muutoksia, jolla voisi olla vaikutuksia kiintiöinnin periaatteisiin.

Mikäli jonkin riistaeläimen kanta vaarantuu, voidaan kyseisen lajin metsästyksen kieltää metsästyslain 38 §:n perusteella maa- ja metsätalousministeriön asetuksella määrääjäksi lajin esiintymisalueella tai osalla sitä. Nämä rajoitukset tai kiellot koskettavat kaikkia metsästäjiä.

Kanalintukannat

Kanalintukantojen seuranta tapahtuu Suomessa pääosin Luonnonvarakeskuksen (Luke) riistakolmiolaskentojen avulla. Kolmiolaskentojen rinnalle Ylä-Lapin riekkokantojen tilan seurantaan varten otettiin vuonna 2008 käyttöön uusi menetelmä, kanakoira-avusteinen linjalaskenta, joka perustuu vuosittain elokuun alussa lähes 200 laskentalinjalta ja noin 800 km:n matkalta kertyvään havaintoaineistoon. Vastaava menetelmä on käytössä Norjassa ja Ruotsissa, jossa sen on todettu soveltuvan erittäin hyvin tunturialueiden riekkokannan seurantaan. Laskentojen tulosten perusteella riekkotiheys ja riekkokannan vaihtelut ovat etenkin Norjan Finnmarkissa ja Suomen Ylä-Lapissa vuodesta toiseen hyvin samanlaisia (kuva 1). Tästä voidaan päätellä, että suuralueella metsästyksen ei ole ollut keskeinen riekkokannan tilaan vaikuttava tekijä.

Kuva 1. Riekkotiheys Ylä-Lapissa, Norrbottenissa ja Finnmarkissa vuosina 2008–2021. Lähteet: Luonnonvarakeskus, Maria-Hörnell Willebrand (Inland Norway university of applied sciences,) ja Einar Asbjørnsen (Finnmarkseiendommen).

Heikkojen riekkovuosien 2008–2010 jälkeen Ylä-Lapin riekkokanta lähti runsastumaan vuodesta 2011 lähtien saavuttaen kannanhuipun vuonna 2015, jolloin keskimääräinen riekkotiheys oli noin nelinkertainen (21,5 riekkoa/km²) vuoteen 2012 verrattuna (5,2 riekkoa/ /km²) (Paasivaara, A., Helle, P. & Katajamaa, J. 2015). Samanlainen kannanhuippu todettiin riekolla myös Finnmarkissa samana vuonna, ja jo vuotta aikaisemmin Norrbottenissa. Runsaita riekkokantoja selittivät tuolloin erinomainen poikastuotto ja tiheet sopuli- ja myyräkannat Ylä-Lapissa, jotka edesauttoivat riekkokannan kasvua petojen keskittyessä saalistamaan jyräjyitä. Kolmen vuoden nousukauden jälkeen koko pohjoisen Skandinavian riekkokanta taantui vuosina 2016 ja 2017 heikkojen pesintätulosten ja romahtaneiden sopuli- ja myyräkantojen seurauksena keskinkertaiselle tai keskinkertaista hiukan alhaisemmalle tasolle. Riekkokanta ei kuitenkaan laskenut vielä niin alhaisella tasolle kuin vuosina 2008–2010. Vuonna 2018 riekkokanta vahvistui taas kanakoiralaskentajakson pitkäaikaiselle keskimääräiselle tasolle, missä se on pysynyt viimeiset vuodet. Alueellisena, yhden vuoden poikkeuksena tästä oli riekkokannan lasku Utsjoella 2020 huonon pesintätuloksen seurauksena. Utsjoenkin riekkokanta nousi kuitenkin taas seuraavana vuonna keskimääräiselle tasolle (Paasivaara, 2021). Maa- ja metsätalousministeriö ei ole nähnyt tarpeelliseksi lyhentää riekon metsästysaikaa Utsjoen, Inarin ja Enontekiön kuntien alueilla enää vuoden 2010 jälkeen. Maa- ja metsätalousministeriö on metsäkanalintujen metsästysaikoja koskevien asetusten perustelumuistioissa viime vuosina todennut riekoon kohdistuvan metsästyspaineen olevan kokonaisuudessaan Ylä-Lapissa vähäinen, joten metsästysaikaa ei ole ollut tarvetta rajoittaa.

Sodankylän alueella riekkokannat olivat heikkoja vuosina 2016 ja 2017, jolloin riekkokanta oli Sodankylän alueella ja koko Itä-Lapin alueella rauhoitettu. Riekkokanta runsastui Itä-Lapissa keskinkertaiselle tasolle vuonna 2018, ja mm. Sodankylässä riekkokanta oli kuukauden mittainen (10.9.–10.10.) metsästysaika vuosina 2018–2020. Viime vuonna riekkokannan metsästysaika Sodankylässä pidennettiin edelleen lokakuun loppuun asti (10.9.–31.10.2021).

Teeri- ja pyykannat ovat viimeisen kolmen vuoden tarkastelujaksolla pysyneet suhteellisen vakaina. Vuosina 2019–2020 teerelle oli Ylä-Lapin kunnissa kahden kuukauden mittainen metsästysaika (10.9.–10.11.2019) ja osassa Lappia (mkl. Sodankylä) kolmen kuukauden mittainen metsästysaika. Vuonna 2021 teeren metsästysaika syksyllä piteni myös Inarin kunnan alueella kolmen kuukauden mittaiseksi. Ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin koirasteertä oli vuosina 2020 ja 2021 mahdollista Itä-Lapin kunnissa metsästää myös tammikuussa yhdentoista vuorokauden ajan (20.–31.1.), ja edelleen vuoden 2022 tammikuussa jo kolmen viikon ajan (10.1.–31.1.2022) suurella osalla Lapia mkl. Inarin kunnan alueella. Pyyllä oli vuosina 2019–2020 kahden kuukauden mittainen metsästysaika koko Lapin alueella. Vuonna 2021 pyyn metsästysaika Lapin pohjoisosissa lyheni kuitenkin kuukauden mittaiseksi.

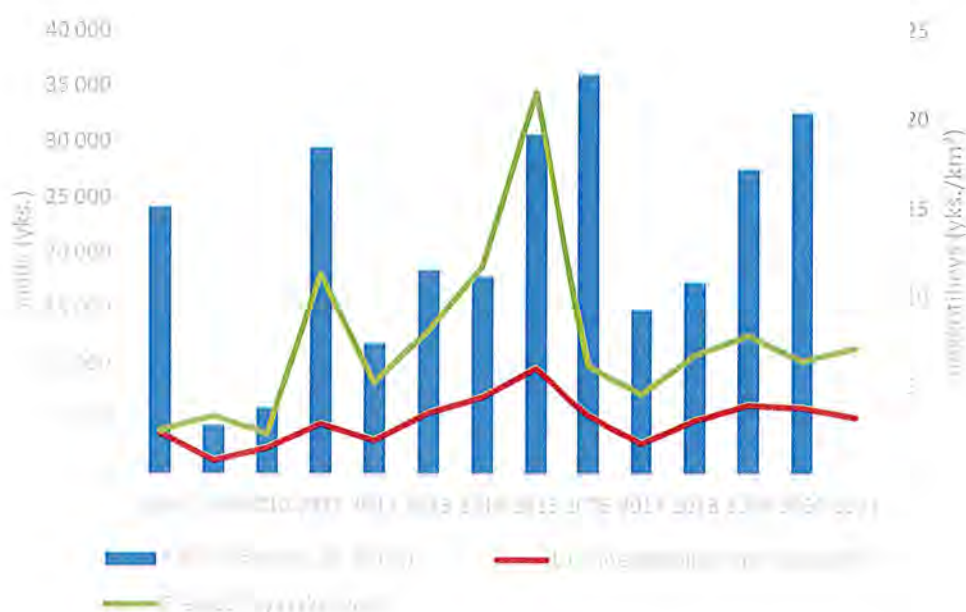
Metsokannat ovat kolmen viimeisen vuoden tarkastelujakson aikana olleet Inarissa hyvät ja edelleen nousussa. Enontekiöllä metsokannat ovat kolmen viimeisen vuoden ajan pysytelleet vakaina, ja pitkäaikaista keskimääräistä kantaa runsaammat. Metsolle oli teeren tavoin vuosina 2019–2020 Ylä-Lapin kunnissa kahden kuukauden mittainen metsästysaika (10.9.–10.11.) ja osassa Lappia (mkl. Sodankylä) kolmen kuukauden mittainen metsästysaika. Vuonna 2021 metson syksyn metsästysaika piteni myös Inarin kunnan alueella kolmen kuukauden mittaiseksi, mikä lisäksi koirasmetsoa oli mahdollista Inarissa metsästää ensimmäisen kerran myös seuraavan vuoden tammikuussa 2022 (10.–31.1.2022).

Metsästyksen ekologisen ja sosiaalisen kestävyysvarmistaminen

Tässä kiintiöpäätöksessä tunturialueen riekkokannan metsästyksen mitoituksen perustana pidetään metsästyspainetta, jonka kestävyysraja-arvoksi arvioidaan kolme (3) metsästysvuorokautta/km². Raja-arvo perustuu tutkimustuloksiin (Willebrand & Hörnell 2001, Hörnell-Willebrand 2005, Willebrand ym. 2011), ja se on ollut käytössä Ruotsin valtion maiden riekkokannan metsästyksen säätelyssä vuodesta 2006 lähtien. Edellä mainitut tutkimukset ovat osoittaneet, että metsästyspaineen rajaaminen kolmeen metsästysvuorokauteen neliökilometriä kohden pitää riekkokannan metsästyskuolleisuuden ekologisesti kestäväällä, alle 30 % vuotuisella tasolla. Riekkokannan metsästysverotus Ylä-Lapissa on viime vuosikymmenen aikana pysynyt pääasiassa tämän tason alapuolella, enintään noin 20 % suuruisena. Poikkeuksena hyvät riekkovuodet, jolloin ansapyynti lisääntyy yleensä merkittävästi ja kokonaisriekkosaaliin osuus laskennallisesta kannasta nousee lähelle kestävyysraja-arvoa (30 %) (Kangas ym. 2006 ja Niemi ym. 2009.).

Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien yhteenlaskettu vuotuinen riekkosaalisuus Luonnonvarakeskuksen ylläpitämän tilastokannan mukaan vuosien 2008–2020

aikana vaihdellut 4 400–36 000 yksilön välillä (kuva 2). Saalismäärän suuri vaihtelu kuvastaa tunturialueen riekolle tyypillistä kannanvaihtelua. Lupametsästäjien osuus kokonaissaaliista on vaihdellut 15–40 % välillä. Lupametsästäjien riekkosaaliin osuus lupa-alueiden riekkokannasta on koko tarkasteltavana ajanjaksona (2008–2021), vuotta 2009 lukuun ottamatta, jäänyt alle 5 %:n. Lupametsästyksestä aiheutunut metsästysverotus on siten pysynyt hyvin maltillisena. Paikkakuntalaisten saalisosuus Ylä-Lapin riekkosaaliista on keskimäärin n. 70 % (Nykänen ym. 2014). Perinteinen kuntalaisten harjoittama riekon ansapyynti muodostaa n. 50 % saaliista (Korhonen 2004). On hyvä huomioida, että Luke:n käyttämä tilastointijakso on kalenterivuosi, jonka vuoksi tammi-maaliskuun riekkosaalis kirjautuu seuraavan metsästysvuoden saaliiseen. Esimerkiksi suurin osa vuoden 2016 riekkosaaliista koostuu ansapyyntäjien alkutalven saalista, eikä syksyn 2016 saalista, jolloin riekkokanta oli jo rajusti laskenut. Ylä-Lapista saatu riekkosaalis nousi vuodesta 2017 vuoteen 2020 mennessä n. 15 000 linnusta n. 32 500 lintuun. Lupametsästäjien saalis on samalla aikavälillä vaihdellut n. 2800–6300 riekkoyksilön välillä. Muiden kanalintujen yhteenlaskettu saalis Ylä-Lapissa nousi vuodesta 2017 vuoteen 2020 mennessä 1400 linnusta 5 600 lintuun (Luonnonvarakeskus tilastotietokanta). Kokonaissaalismäärän nousu johtui erityisesti metsosaaliin kasvusta kyseisellä aikavälillä 1 400 linnusta 4300 lintuun. Teeri ja pyy olivat vuonna 2017 Ylä-Lapissa vielä kokonaan rauhoitettuja.

Kuva 2. Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kuntien yhteenlaskettu kokonaissaalis, lupametsästäjien saalis ja riekkokannan tiheys vuosina 2008–2021.

Kuntalaisten metsästäjien osuuden turvaamiseksi vuosittain myytävien lupien määrä rajoitetaan 0,5–1,5 metsästysvrk/km². Tällöin arvioitu kuntalaisten ja lupametsästäjien yhteenlaskettu kokonaissaalis ei ylitä kestävän verotuksen raja-arvoa (riekolla 30 %). Kiintiöpäätöksessä rajataan lisäksi kuntalaisten ja lupametsästäjien yhteenlasketuksi vuorokautiseksi keskimääräiseksi

metsästäjämääräksi 1 metsästäjä/1500 ha. Kyseinen raja-arvo perustuu tutkimuksiin kuntalaisten pienriistan metsästyksen käyttämistä metsästysvuorokausista (esim. Kangas 2006, Niemi ym. 2009, Nykänen ym. 2014) sekä aikaisempien vuosien kokemukseen ja sidosryhmiltä saatuun palautteeseen lupa-alueiden metsästäjämääristä. Samaan aikaan metsästävien määrän rajoittamisella pyritään ehkäisemään alueiden ruuhkautumista ja huomioidaan poronhoitotyöt alueella.

Tässä kiintiöpäätöksessä on määritelty metsästysvuosien 2022–2025 pienriistan metsästyksen keskimääräiset kiintiöt. Pienriistaluvilla saa metsästää kanalintuja, jänistä, vesilintuja ja pienpetoja. Kiintiöpäätöksessä on velvoite kuulla alueen riistanhoitoyhdistyksiä ennen päätöstä lopullisesta lupamäärästä sekä pienriistaluvilla metsästettävistä metsäkanalintulajeista.

Kiintiöpäätöksen kestävyiden varmistaminen

Tämän kiintiöpäätöksen mukaisten lupien myynti toteutetaan vuosittain kaksivaiheisena. Osa kiintiöstä vapautetaan myyntiin kesäkuun alussa ja osa säästetään toiseen myyntijaksoon elokuun loppuun. Tällä menettelyllä voidaan ottaa huomioon heinä-elokuussa tapahtuvien riistakolmio- ja linjalaskentojen tulokset ja sovittaa ne lupamyyntiin, mikä on keskeinen osa kestävyiden turvaamista. Kiintiöiden jakautuminen ensimmäisen ja toisen myyntivaiheen välillä voivat vaihdella alueellisesti, eikä sitä ohjata tässä päätöksessä, koska nämä järjestelyt eivät kyseenlaista kuntalaisten oikeuksia, eivätkä metsästyksen ekologista tai sosiaalista kestävyttä.

Elokuun myyntijakso ajoitetaan vuosittain siten, että mahdolliset maa- ja metsätalousministeriön asettamat metsästysrajoitukset tai -kiellot voidaan huomioida lupamyynnissä. Mikäli lupia on myyty kesän myyntijaksolla sellaiselle ajalle ja alueelle, jossa metsäkanalintujen metsästys kielletään asetuksella, luvat perutaan ja niistä maksetut rahat palautetaan.

Metsähallituksella on vuosikymmenien kokemus metsästyksen mitoittamisesta valtion mailla. Suunnittelijat vastaavat metsästyksen vuotuisesta mitoituksesta kiintiöpäätöksen puitteissa. Työ toteutetaan riistasuunnittelujärjestelmän avulla. Lupasuunnittelu on aluekohtaista ja mitoituksessa huomioidaan kanalintukantojen vaihtelun lisäksi alueen metsien rakenne ja metsästettävyyden, alueen muu käyttö (mm. matkailu- ja virkistyskäyttö), luontaisten elinkeinojen harjoittaminen ja poronhoito sekä muu maankäyttö. Alueelliset kiintiöt määritellään riistanhoitoyhdistyskohtaisesti.

Tässä päätöksessä oleva Lapin paliskunnan aluetta sekä Inarin kunnan neljää pienriistan lupa-alueita (1605 Näätämö, 1606 Kaamanen, 1608 Muotkatunturi, 1609 Angeli) koskeva kiintiöinti poikkeaa muista alueista. Lokan ja Porttipahdan altaat sijaitsevat alueella, jonka vuoksi vesilintujen metsästys on alueella yleistä. Tämän vuoksi on kiintiöity myös lupametsästäjien määrä alueella ennen kanalintukauden alkua, jolloin vesilinnustus käytännössä tapahtuu. Lapin paliskunnan alueen kiintiön määrittely (yhtä aikaa voimassa olevien lupien määrä vuorokaudessa) perustuu tutkittuun tietoon siitä, millaisen metsästyspaineen metsästäjät keskimäärin saavat aikaan ja mitkä ovat sen ekologiset ja sosiaaliset

vaikutukset. Tässä on sovellettu aiempia tutkimuksia (esim. Kangas 2006, Niemi ym. 2009, Nykänen ym. 2014) ja kiintiöinti vastaa muualla Suomessa valtion mailla noudatettavaa menettelyä.

Metsästyksen suunnittelussa ja mitoituksessa otetaan huomioon myös sosiaalinen kestävyys. Tällä tarkoitetaan sitä, montako metsästäjää voidaan alueelle sijoittaa ilman, että he häiritsevät toisiaan tai muita luonnossa liikkujia. Tämän mitoitus perustuu siihen palautteeseen mitä eri tiheyksillä toteutuneesta metsästyksestä on vuosien mittaan saatu. Sosiaalisen kestävyden mitoitus on siis kokemuspohjainen ja se tehdään alueellisesti.

Saamelaiskulttuuriin oleellisesti liittyvän poronhoidon huomioon ottaminen lupametsästyksen suunnittelussa ja mitoituksessa on sosiaalisen kestävyden arvioinnissa yksi keskeinen asia. Kiintiöpäätöksen valmistelua ennakoivissa neuvotteluissa on erityisesti käyty läpi lupametsästyksen ja poronhoidon välisiä ongelmakohtia. Tämä otetaan huomioon metsästysasiakkaiden ohjauksessa, johon myös paliskuntien edustajat itse osallistuvat. Myös saamelaiskäräjien esiin tuomat asiat pyritään ottamaan huomioon metsästyksen käytännön suunnittelussa.

Kiintiöpäätöksessä tehdyn hirvenmetsästyksen mitoituksen tavoitteena on estää liiallisten päällekkäisten lupien määrä alueella. Liian suuri määrä seurueita ja metsästäjiä yhdellä lupametsästysalueella voi olla mahdollinen turvallisuusriski. Asetettu kiintiö 80–160 ha valtion maata/metsästäjä on koko metsästyslain 8 § mukaiselle alueelle asetettu yhtenäinen laskennallinen minimi, josta voidaan poiketa käytännön metsästysjärjestelyiden niin vaatiessa. Tällainen tilanne voi syntyä esimerkiksi silloin, kun valtion mailla metsästävillä seurueilla on käytössään myös valtion maahan liittyviä yksityisiä alueita. Tällöin metsästäjämäärä jakaantuu valtion alueita laajemmalle alueelle. Erityisesti saamelaisten kotiseutualueella ei laskennallista minimi hehtaarimäärää voida sellaisenaan soveltaa hirvenmetsästyksen aluelupia myönnettäessä, vaan metsästyksen mitoituksessa tulee lisäksi huomioida alueen poronhoito saamelaisten perinteisenä elinkeinona sekä alueiden harva tieverkosto. Tästä syystä alueluvista päätettäessä saamelaisten kotiseutualueella käytännössä sovelletaan kiintiöpäätöksessä esitettyä minimihehtaarimäärää huomattavasti suurempia pinta-alavaateita ampujaa ja metsästysseuruetta kohden. Hirvikannan verotuksen säätely tapahtuu pyyntilupien avulla, jotka myöntää Suomen riistakeskus.

Lähteitä:

Hörnell-Willebrand M. 2005: Temporal and spatial dynamics of Willow grouse (*Lagopus lagopus*). – Acta Universitatis Agriculturae Sueciae 2005: 53 (Doctoral thesis).

Kangas, L. 2006. Metsäkanalintujen metsästys Pohjois-Suomessa. Metsästyskuolleisuus, metsästyksen valikoivuus ja kestävyys. Kala- ja riistaraportteja nro 378, Riistan- ja kalantutkimus.

Korhonen, P. 2004. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2003. – Kala- ja riistaraportteja nro 326, Riistan- ja kalantutkimus.

Luonnonvarakeskus tilastotietokanta: Riistasaalis (verkkójulkaisu). [viitattu: 8.2.2022]. Saantitapa:
http://statdb.luke.fi/PXWeb/pxweb/fi/LUKE/LUKE__06%20Kala%20ja%20riista__02%20Rakenne%20ja%20tuotanto__16%20Metsastys/5_Mets_saalis.px/table/ableViewLayout2/

Niemi, M., Nylander, E. & Korhonen P. 2009. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2008. Riista- ja kalatalous – Selvityksiä 20/2009. 32 s.

Nykänen, A., Nylander, E. & Korhonen, P. 2014. Pienriistan metsästys Pohjois-Suomessa vuonna 2013. Riista- ja kalatalous – Tutkimuksia ja selvityksiä 13/2014. 43 s.

Paasivaara, A. 2021. Ylä-Lapin riekot 2021.
<https://www.riistakolmiot.fi/raportit/yla-lapin-riekot-2021/>

Willebrand, T. & Hörnell, M. 2001: Understanding the effects of harvesting willow ptarmigan *Lagopus lagopus* in Sweden. – Wildlife Biology 7: 205-212.

Willebrand, T., Hörnell-Willebrand M & Asmyhr, L. 2011: Bag size is more sensitive to variation in hunter effort than to variation in willow grouse density. – Oikos 120: 1667 - 1673

Lainkohdat Laki Metsähallituksesta (234/2016) 18 § ja 39 §
Metsästyslaki (615/1993) 6 §, 8 § ja 20 §
Laki saamelaiskäräjistä (974/1995) 9 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen valittamalla muutosta Pohjois-Suomen hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valitusosoitus on liitteenä.

Päätöksen täytäntöönpano

Tämä päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Päätöksen tiedoksianto

Tämä päätös saatetaan tiedoksi yleistiedoksiantona. Päätös pidetään nähtävänä 1.6.2022 saakka Metsähallituksen Oulun toimistolla, Veteraaninkatu 5, 90101 Oulu. Asiakirjan nähtäväksi asettamisesta ilmoitetaan Metsähallituksen verkkosivuilla sekä lisäksi seuraavissa sanomalehdissä: Lapin Kansa, Kaleva, Kainuun Sanomat, Maaseudun Tulevaisuus ja Hufvudstadsbladet

Erätalousjohtaja

Jukka Bisi

Esittelijä

Ahti Putaala